

Mijn column nummer 318

Parijs

Terwijl ik dit schrijf wordt het nieuws gedomineerd door de verschrikkelijke gebeurtenissen in Parijs. Uit piëteit voor slachtoffers, nabestaanden en alle andere rouwenden volgt hier een korte beschouwing over de verbazingwekkende bodemopbouw van Parijs en omgeving.

Bijna geheel Noord-Frankrijk bestaat uit een geologisch bekken. Parijs ligt ongeveer in het midden daarvan. Daarom wordt dit het Bekken van Parijs genoemd. Het wordt begrensd door oude massieven. Het gebied is al miljoenen jaren aan het zakken. Het is opgevuld met erosieproducten van de aangrenzende, oude massieven. Aan de randen van het bekken dagzomen de verschillende lagen. Tijdens het Tertiair lag hier een ondiepe zee. Tijdens het Pleistoceen heeft de wind löss afgezet. De geologische geschiedenis heeft gezorgd voor een enorme afwisseling over relatief korte afstanden. De Franse Ambassade in Nederland schrijft dat het Bekken van Parijs van oudsher een bepalende rol heeft gespeeld in Frankrijk en daardoor de belangrijkste regio van de Republiek is en de bakermat van de Franse natie. Dat is een gevolg van de uitgestrektheid, de agrarische kwaliteit van de grond, de samenkost van de Seine en de Loire en de goede verbindingen. Het gebied wordt gedomineerd door Parijs, één van de grootste stedelijke gebieden van Europa en de wereld.

De kenmerken van uiteenlopende bodems zijn met enige studie nog te begrijpen. Was dat met mensen ook maar zo. Het bekken van Parijs zal nog wel blijven dalen. Ik hoop vurig dat dit anders ligt voor het menselijk gedrag. Degenen die hierover besluiten moeten nemen, wens ik wijsheid toe.